

Diverse

Picătura de înțelepciune

J.I. Packer

A-L cunoaște pe Dumnezeu înseamnă să fii gata de surprize.

Sfințirea și slujirea merg mână în mână. Sfințirea progresează în timp ce se desfășoară slujirea.

Întotdeauna există ceva la care trebuie să renunți dacă dorești să îmbrățișezi vocația lui Dumnezeu pentru tine.

Noi slujim unui Dumnezeu care ne iubește și trebuie să interpretăm tot ceea ce ni se întâmplă în termenii dragostei Lui.

Din vremurile de traumă pot rezulta...mai multă bucurie, mai multă înțelepciune, mai multă mulțumire și mai mult entuziasm pentru Dumnezeu.

Speranța creștină exprimă cunoașterea faptului că în fiecare zi a vieții, credinciosul poate spune că ceea ce este mai bun îi stă înaintea.

(Citate din Niciând fără speranță, de J.I.Packer, Ed. Casa Cărții, Oradea, 2007. Cartea o găsiți în biblioteca bisericii.

Oferite de Daniela Bătrân)

Contact:

Tel.: 0257-280961; 0357-404114
E-mail: contact@biserica dragostea.ro
www.biserica dragostea.ro (program live: duminica 11.00-12.00; 18.00-20.00)

Citire

De citit: 21 Februarie - 06 Martie
Levitic 24 - Numeri 27

Memorare

Numeri 10.29b; 24.17

Studiu

28 februarie - Osea 10.1-15
07 martie - Osea 11.1-11

Bucurați-vă cu cei care se bucură!

Nou-născuți

Dumnezeu a binecuvântat familia
Hărduț Daniel & Georgiana
cu un băiețel și o fetiță
Lucas și Rut
(Copiii și mama sunt sănătoși.)

Logodnă

În data de 13.02.2010 a avut loc logodna dintre
Pădurar Marius & Viviana Butaș
Dumnezeu să-i binecuvânteze!

Sărbătoriți

Domnul să te binecuvânteze!

Șamu Viorica	21.02
Zlătaru Olimpia	23.02
Chișe Elisabeta II	23.02
Fruja Lucia	26.02
Cimpoiaș Ioan	26.02
Guler Teodor	27.02
Budea Noemi	27.02
Popa Ana	01.03
Zlătaru Constantin	01.03
Bîc Lucia	02.03
Deznan Alexandrina	04.03
Coșeriu Adorian	04.03
Rațiu Felicia	05.03
Frenț Onoria	05.03
Bote Ioan	06.03
Ardelean Cristinel	06.03

4

Buletin Informativ

Anul III, Nr. 04 - februarie 2010

Focul să ardă pe altar

Focul să ardă necurmat pe altar și să nu se stingă deloc.

Levitic 6.13

Levitic este una dintre cele mai puțin citite cărți din Biblie. Pentru mulți dintre noi, deși știm că toată Scriptura ne este de folos, citirea unei cărți care parcă nu are nici o legătură cu viața noastră de zi cu zi poate fi o reală povară. Fiind a treia carte a Legii, ea ocupă un loc central între cărțile lui Moise, iar pentru a o înțelege trebuie să o privim în acest context mai larg. Pentru noi cei de astăzi, Leviticul poate fi o carte care să ne aducă mereu aminte cine este Dumnezeu, cum trebuie să ne apropiem de El și cum trebuie să ne trăim viața, ca popor al lui Dumnezeu, într-un mediu ostil. Fără această carte nu vom putea pricepe și aprecia la adevărată ei valoare moartea Domnului Christos și lucrarea Sa preotească în locul nostru, așa cum ni le prezintă autorul Epistolei către Evrei.

Cea mai des menționată jertfă în Vechiul Testament, fundamentală pentru înțelegerea celorlalte jertfe, este jertfa arderii de tot. Există mai multe precizări legate de ea, însă acum ne vom referi la cea legată de focul de pe altar, a căru

ardere trebuia să fie necurmată. Trei versete accentuează ideea că focul nu avea voie să se stingă.

Levitic 6:9-13... *în felul acesta focul să ardă pe altar. Focul să ardă pe altar și să nu se stingă deloc. Focul să ardă necurmat pe altar și să nu se stingă deloc.* Jean Calvin a propus ideea că insistența legii cu privire la păstrarea focului aprins se datorează focului din cer care a aprins la început arderile de tot, atât în cort, cât și mai târziu în templu (**Levitic 9:24; 2 Cronici 7.1**). Pentru ca toate jertfele ulterioare să beneficieze de aceeași acceptare divină, focul respectiv nu trebuia să se stingă niciodată. Astfel, ori de câte ori pe altar se ardeau jertfe, Domnul era cel care o mistuia prin focul venit din cer. Lucrul pe care vrem să-l subliniez este că, odată aprins de către Dumnezeu Însuși, focul trebuia întreținut de către preoți. Una dintre responsabilitățile lor era să se asigure că sunt lemne pe altar, ca focul să poată arde necurmat.

În același fel, noi, cei cărora Domnul

Continuarea în pagina 2

grafica & tehnoredactarea: adi_c

Meditație

→ Continuare din pagina 1

ne-a aprins inima cu dragostea Sa, și a făcut-o să bată pentru El, trebuie să veghem ca focul din inimile noastre să rămână mereu aprins. Ce jertfă I-am putea aduce noi Domnului, dacă pe altarul vieții noastre focul s-a stins demult și noi ne-am pierdut orice tragere de inimă? Oare ar putea Domnul privi cu plăcere jertfa adusă din obligație? Oare ar putea ea să aibă un miros plăcut Domnului? Vreau să vă prezint din Scriptură câteva situații în care inima trebuie să aibă acel foc lăuntric care să mistuiască jertfa noastră:

Atunci când citim Scriptura trebuie să ne lăsăm inima aprinsă de dragostea pentru Domnul, Cel pe care-L întâlnim în sulul Cărții. Când cei doi ucenici pomeniți în **Luca 24** L-au ascultat pe Domnul Isus talmăcindu-le Scripturile, se spune despre ei că li s-a aprins inima când au început să priceapă. Din păcate, dacă nu suntem atenți, riscăm să citim Scriptura atât de mecanic, încât să nu mai decoperim nici un detaliu care să ne facă să ne minunăm și care să ne întărească focul dragostei noastre pentru El. De îndată ce simțim că ne apropiem de Scriptură doar cu mintea, în vreme ce inima ne rămâne rece, ar trebui să verificăm dacă nu cumva avem focul stins. Exact așa cum preoții trebuiau să se asigure în fiecare dimineață că focul arde, cred că este frumos ca fiecare din noi să ne începem ziua printr-o rugăciune

prin care să-i cerem Domnului să ne încălzească inima prin Cuvânt. Exact așa cum cei doi ucenici au permis ca ceea ce s-a întâmplat în jurul lor să le stingă entuziasmul din inimă, tot așa, și noi riscăm să ne răcim față de Domnul din același motiv.

Atunci când trebuie să perseverăm în lucrul încredințat nouă, chiar și într-o perioadă fără prea multe rezultate, riscăm să ne pierdem entuziasmul și să lăsăm focul inimii să se stingă. În acest pericol se afla Ieremia, care nu vedea mari rezultate în urma lucrării sale. El însă nu a lăsat ca descurajarea să stingă focul mistuitor din inima sa (**Ieremia 20:9**).

Pe parcursul unui an există nenumărate momente în care avem senzația că până și Dumnezeu ne-a dezamăgit. Ne simțim îndreptățiți să renunțăm la lucrarea pe care știm că El ne-a încredințat-o. În astfel de momente trebuie să ne lăsăm încă o dată inima reaprinsă de motivația cerească, singura motivație ce nu se stinge și Îi aduce Lui slavă! Nu lăsa ca vreo scuză personală sau vreo apreciere negativă a cuiva să stingă focul credințioșiei în lucrul încredințat ție (**1 Corinteni 4:2**).

După hotărârile sfinte pe care le-am luat la început de an urmează o perioadă în care, datorită entuziasmului caracteristic oricărui început, vedem cum înaintăm și reușim să ne ținem de promisiunile pe care I le-am făcut Domnului. Urmează

Continuarea în pagina 3

2

Misiune & Mijlocire

Sudan - Khartoum

Am ajuns! Îmi fac înregistrarea la Poliție după care am să plec spre Sud cu un avion particular.

E o țară deșertică. La patru dimineața temperatura este de minim 26 de grade (în Khartoum) și asta înseamnă pentru ei răcoare.

Acum două zile a plouat aici în Khartoum (adică "a stropit")... Lucru care nu s-a mai întâmplat niciodată.

Capitala Khartoum este în plină dezvoltare economică, fiind amplasată în partea de nord a Sudanului, zonă care nu a fost afectată de război, iar investițiile sunt în floare.

Oamenii sunt foarte primitivi, zici că este la noi în București. Cum ieși din aeroport îți și șoptesc la ureche: TAXI? HOTEL?

Oamenii sunt și foarte săritori. Am aterizat mai repede și am avut de așteptat circa 20 de minute până a sosit persoana de contact. În acest timp, după ce am fost observat că aștept au intrat în vorbă și s-

au oferit să sune ei. Ceea ce s-a întâmplat.

În ceea ce privește distanțele de parcurs în Sudan sunt foarte mari. Până în zona în care trebuie să ajung (Zona centrală a Sudanului de Sud) sunt circa 800 km, din care drum pavat (o parte astfaltat!?) doar circa 5 ore în jurul capitalei. Distanțele dintr-o zonă în alta depășesc cu mult 1.000 km.

Familia la care stau este deosebită: mi-a pregătit tot ce este nevoie, din toate punctele de vedere.

Prin oraș și pe toate drumurile este plin de armată care face controale.

Măine voi ajunge în zona de Sud, de unde comunicarea va fi practic imposibilă pentru circa o săptămână.

Aici nimic nu este sigur!

Alin Gherman

1st news channel from Sudan

by Benjamin

→ Continuare din pagina 2

însă o perioadă în care se instaurează rutina zilnică. Aceasta erodează entuziasmul începutului și ne slăbește consecvența. David luase și el hotărârea de a veghea asupra căilor și vorbelor sale, mai ales că cel rău îi vâna orice greșală. Însă când și-a dat seama că a eșuat, inima i s-a aprins din nou, ca să-l readucă la momentul în care I-a făcut Domnului acea juruință sfântă (**Psalmul 39:3**). Nu cred că e necesar să ajungem în ultima zi a anului ca să ne evaluăm consecvența cu care împlinim tot ceea ce i-am promis Domnului. E nevoia ca în fiecare zi,

asemenea preotului care veghea ca focul să ardă pe altar, să reaprindem și să întreținem focul, pentru a putea fi consecvenți în orice faptă bună și juruință făcută înaintea Domnului.

Lasă ca prima responsabilitate a fiecărei zile să fie întreținerea și întreținerea focului inimii tale. Îngrijind de focul inimii, care trebuie să ardă necurmat, te asiguri că nu vei trăi nici o zi în zadar, iar tot ceea ce vei face pentru Domnul va purta o mireasmă plăcută Lui!

Ține focul aprins!

Onisim Mladin

3